

C

VICTORIA PIHL LIND

TO BE BORN IS LIKE THIS

2. november –
15. desember 2019

UKS
(UNGE KUNSTNERES SAMFUND/
YOUNG ARTISTS' SOCIETY)
St. Olavs Gate 3, 0165 Oslo

*I want to die with life. I would so like to die of health.
Like someone exploding.*
– Clarice Lispector, *Agua Viva* (1973)

Kunsten har lang tradisjon for å bruke menneskelige erfaringer av sårbarhet som skapende kraft. Noen av disse erfaringene hører til kjernen av vår eksistens, som fødsel, søvn, kjærlighet og død, mens andre er mer obskure; å være til stede uten å kunne se eller snakke; å vite at man drømmer, men ikke være i stand til å våkne; eller å føle at man faller uten å være i bevegelse.

I sin kunstneriske praksis utforsker den norske, Oslo-baserte kunstneren Victoria Pihl Lind (f. 1981) disse grunnleggende og omveltende erfaringene. Etter en dreining mot teater og performance den siste tiden har Lind nå skapt en stor, ny installasjon bestående av videoarbeider og objekter til sin soloutstilling *To Be Born Is Like This* på UKS. I sentrum av utstillingen står begrepet fødsel – både som en fysisk opplevelse og som en metafor for kunstens tilblivelse.

Det første man møter i Linds utstilling er videoarbeidet *Happy Shock*. I det mørklagte rommet konfronteres tilskueren med det skarpe lyset fra projeksjonen som viser en serie stillbilder og videoklipp, akkompagnert av et lydspor som fyller galleriet. Vi ser en middelaldrende mann som svever under og ruver over vannflaten, prøvende maskuline kroppor som faller og dreier rundt i luften, sammenstilt med roterende bilder fra kunsthistorien som glir inn og ut av syne. Bassengets modernistiske design har gjenklang i den kurvede skjermen som er montert høyt oppe på veggen, bygget spesifikt til Linds verk. Videoen er ispedd glimt av sorte bilder, som antyder pauser eller overganger. Disse former

en slags korridor som knytter fødselen av en idé, et kunstverk, eller selve livet sammen med øyeblikket rett før. Samtidig som gutter i tenårene stuper fra stupebrettet, er det som om hovedpersonen faller gjennom en tunnel av kunsthistoriske referanser – ikke ulikt måten et barn finner veien ned gjennom fødselskanalen. Her fødes ”gledessjokket” – *Happy Shock*.

En smal åpning leder videre til rom nummer to på UKS. Her er en serie mandelformede fotografier av kunstneren som hopper i vannet installert vertikalt på den ene veggen. Som besøkende i utstillingen får vi bare et glimt av scenen ved bassengkanten. Det er som om bildene er strukket og forvrent av tiden, som et kort øyeblikk; det er borte på et blunk. Verket er en del av installasjonen *I Only Have Eyes For You*, som også består av en seire røde brannslukningsapparat. Disse henger i rosa silkebånd fra taket, og kan ses på som sikkerhetstiltak som signaliserer livets flyktige natur.

En vegg synes å blokkere tilgangen til den tredje og siste delen av Linds utstilling. Går man rundt denne barrieren oppdager man et nytt videoverk prosjektert på veggens framside. Verkets lydspor, *Happy Birthday To You* improvisert på orgel, går på repeat og blir til et slags mantra. I videoen møter vi en annen mann – også han i midten av førtiårene – som sitter ved et bord ikledd en morgenkåpe. Det engasjerte ansiktet hans beveges inn og ut av fokus, og vi hører ikke hva han sier. Mellom fingrene roterer han kontinuerlig et dronning-ruter-kort med kunsthistoriens mest oppbrukte motiv på, Leonardo da Vincis *Mona Lisa*. Her gir Linds bruk av rotasjon assosiasjoner til gambling. Kameraets fokus flyttes uberegnelig mellom mannens ansikt og kortet, før det sakte går over til et portrett i bakgrunnen,

som viser en ung gutt sittende ved et skrivebord som er altfor stort for ham. Ved å bevege seg inn og ut av fokus kombinert med det gjentakende lydsporet skaper Lind en dans som videreføres i andre halvdel av videoen: Her ser vi mannen ta av og på morgenkåpen, igjen og igjen. Via repetisjon og rotasjon bringer Lind oss tilbake til der det hele startet og insisterer på linken mellom kunsthistorien og det å bli født.

Gjennom nøye utvalgte objekter, videoopptak og referanser, vever Lind et kraftfylt, poetisk narrativ. Mens hennes tidligere videoverk har fulgt en nøye planlagt koreografi, er de nye verkene på UKS mer preget av improvisasjon og tilfeldighet. *To Be Born Is Like This* eksponerer dermed de sårbare sidene ved menneskets eksistens, og avslører samtidig det intime båndet mellom Lind og den faste gruppen skuespillere hun har arbeidet med de siste årene. Snarere enn å følge tendensen i samtiden til å gjemme bort de såre sidene av livet, inviterer Lind den besøkende til å feire deres sentrale rolle i produksjonen av kunst.

Victoria Pihl Lind (f. 1981, NO) bor og arbeider i Oslo. Hun er utdannet fra Kunstakademiet i Oslo og Chelsea College, London. Tidligere solo- og gruppeutstillinger inkluderer *Det nye mennesket* ved Frognerbadet/KORO, Oslo (2017), *Det nye mennesket* ved Noplace, Oslo (2016), Sydney-biennalen 2014, *A Tone to Play–Abc According to Ingeborg Bachmann* og *Paul Celan* ved Oslo Kunstforening (2013) og *Universalman* ved Galleri Maria Veie, Oslo (2012).

Victoria Pihl Linds utstilling er støttet av Kulturrådet, Fond for lyd og bilde og Billedkunstneres Vederlagsfond.

K

S

VICTORIA PIHL LIND

TO BE BORN IS LIKE THIS

2 November –
15 December 2019

*I want to die with life. I would so like to die of health.
Like someone exploding.*
– Clarice Lispector, *Água Viva* (1973)

In art, there is a long tradition of utilizing common experiences of vulnerability as generators for creative expression. Some of these notions are at the core of our existence, such as birth, sleep, love, and death, while others are more obscure: to be present without the ability to see or talk; to be aware one is dreaming, yet unable to wake up; or having the sensation that one is falling without moving.

Norwegian, Oslo-based artist Victoria Pihl Lind (b. 1981) has a keen interest in these profound and transformative human experiences. After her recent expansion into theatre and performance she has now developed an installation consisting of video works and objects for the UKS grounds, forming her solo exhibition *To Be Born Is Like This*. At the center of this new work is the notion of birth—both in the physical sense and as a metaphor for the becoming of art.

When entering UKS the audience is met by Lind's new video work *Happy Shock*. Set in a nocturnal light by way of tinted window foil, the bright projection confronts the visitor with a sequence of moving and still images, accompanied by a soundtrack filling the space. We see a middle-aged man floating under water and then hovering above its surface at Frognerbadet in Oslo. The modernistic design of the pool is echoed in the curved projection screen, mounted high on the gallery wall. Scenes of teenage boys jumping from the diving boards—their masculine bodies falling, spinning mid-air—seem to give a jolt to a sequence of images taken from art history that slide and rotate into view. Not unlike a newborn finding its way through the birth canal,

the main character falls through a spiraling tunnel of art historical references. Interspersed scenes of total blackness suggest a pause or a transition, forming a corridor that connects the moment before and the birth of the idea, of the artwork, of life. Here, the happy shock itself, is born.

A narrowed entrance leads viewers to the second space at UKS. On the opposite wall, a vertically installed series of amygdaloid shaped photographs depict the artist in the air, jumping into water. The images give a glimpse of a poolside scene, a moment that is gone in the blink of an eye. They appear stretched and warped by time. This installation, *I Only Have Eyes For You*, also includes a series of bright red fire extinguishers suspended from the ceiling. The extinguisher can be interpreted as a measure of safety—when situations become too flammable—signaling the volatile and ephemeral nature of life.

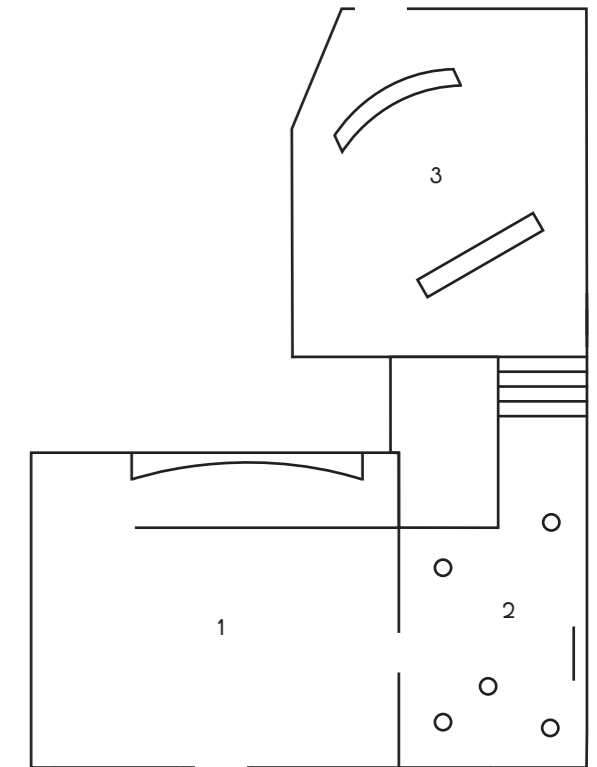
Moving up the stairs to the third and last part of the exhibition, a wall blocks immediate access to the space. Walking around the barrier, a second video work is projected on its reverse. An improvised organ version of “Happy Birthday To You,” is repeatedly played back, turning the soundtrack into a mantra. Another man, also in his mid-forties, appears sitting in a nursery room wearing a morning gown. His talking face—muted—moves in and out of focus, all the while a queen of diamonds playing card—carrying art history's most exhausted motif, Leonardo da Vinci's *Mona Lisa*—is flipped between his fingers. Here, the motif of rotation is paired with the association of gambling. The camera's focus moves erratically between the man's face and the playing card until it slowly shifts to a photograph of a boy sitting at an office table that seems much too large for his size. This dance of moving in and

out of focus and the endlessly repeating “Happy Birthday” song is further emphasized when the same man is later seen taking on and of his bathrobe, again and again. Through repetition and rotation Lind brings us back to where it all began—again, she insists on a strong link between art history and the event of being born.

By carefully selecting objects, video footage, and quotations, Lind weaves a powerful narrative of poetic language, revealing an intimate bond between her and the consistent set of actors she has worked with throughout recent years. *To Be Born Is Like This* explores the vulnerabilities of human existence, but rather than desensitizing these aspects of life, Lind invites the visitor to celebrate their importance, highlighting their workings and roles in the production of art.

Victoria Pihl Lind (b.1981, NO) lives and works in Oslo. She is a graduate from the Academy of Fine Art in Oslo and has studied at Chelsea College of Arts, London. Recent solo and group exhibitions include *Det nye mennesket* at Frognerbadet/KORO, Oslo (2017), *Det nye mennesket* at Galleri Noplace, Oslo (2016), Biennale of Sydney (2014), *A Tone to Play—Abc According to Ingeborg Bachmann and Paul Celan* at Oslo Kunstforening (2013), and *Universalman* at Galleri Maria Veie, Oslo (2012).

Victoria Pihl Lind's exhibition is made possible with the kind support from the Arts Council Norway, Fond for lyd og bilde, and Billedkunstneres Vederlagsfond.

- 1 *Happy Shock*, 2019
HD video installation, 7'20 min.
Cinematography: Victoria Pihl Lind
Sound editing: Rune Van Deurs
Color correction: Hinterland, Oslo
Actor: Torbjørn Martin Davidsen
Soundtrack: “Klassisk sjel,” 3 Øre
- 2 *I Only Have Eyes For You*, 2019
Photographs on Plexiglas,
fire extinguishers, silk ribbons
- 3 *To Be Born Is Like This*, 2019
4K video installation, 5 min.
Cinematography: Victoria Pihl Lind
Sound editing: Rune Van Deurs
Color correction: Hinterland, Oslo
Actor: Jimmie Jonasson
Soundtrack: “Happy Birthday to You”
organ improvisation by Jonas Karlsson

